

BÉKESSÉG

A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

www.albaref.hu

2015. október • XXI. évfolyam 5. szám

„Október a reformáció hónapja!” Mitől református?

Olvasandó: 2Kir 12,1–15.

Mi, reformátusok gyakran fel tesszük magunkban a kérdést, ha valamilyen cselekedetünknek, szokásunknak vagy eseményünknek vizsgáljuk a létjogosultságát: – Na jó-jó, de mitől református ez? (pl. szervezett program, alkalom, koncert, műsor, gyermeknap vagy éppen egy rendhagyó istentisztelet)

„Október a reformáció hónapja!” – hangsúlyozzuk ezekben a hetekben. – Jó-jó, de mitől lesz református ennek a megünneplése? – Miben kell reformálódnunk, megváltoznunk? Egy református lelkész részt vett Berekfürdőn egy missziói konferencián, ahol az egyik alkalmon a REFISZ (Református Fiatalok Szövetsége) mutatkozott be, és vetített képes élménybeszámolót tartottak a nyári táborukról. A résztvevők többségét reménnyel töltötte el, hogy van még egyházunknak ilyen kiterjedt ifjúsági missziója. A beszámoló után egy kritikus hang számon kérően tette fel a kérdést: „– Szép, szép, de mitől református?” A fentebb említett lelkész felállva annak a véleményének adott hangot, hogy éppen attól református a REFISZ tábora, hogy az Örök Igét a mai fiatalokat megszó-

lító, érthető módon adja át a résztvevőknek. Valóban éppen attól református valami, amit teszünk, hogy Isten Igéjének, a Biblia igazságainak helyes megértéséből, és annak a hétköznapi életvitelünkben való megvalósításából fakad!

Steinbach József dunántúli püspök Budapesten az Uránia Filmszínházban rendezett reformációi gálaesten a következőképpen fogalmazta meg ezt az igazságot: „A legfontosabb ismeret, amiből minden egyéb ismeret fakad, az élő, egyetlen Isten ismerete, és a Krisztus ismerete, akiben megmutatta magát, közel jött hozzánk és megváltott bennünket. Amiből következik az örömhír és az Ige ismerete, mert mindezek dokumentuma, forrása a Biblia, benne Isten Igéjével: „Taníts engem helyes

értelemre és ismeretre, mert hittel fogadtam parancsolataidat” (Zsolt 119,66). A zsoltárossal együtt kérte, hogy eleven legyen bennünk ez az ismeret, azaz jussunk el a felismeréshez is: „Amíg Jézus Krisztus ügye csak ismeret, addig én va-

gyok az alany, és Krisztus az ismeret tárgya, de ha eljutunk a felismerésig, akkor a Megváltó lesz a cselekvő alany, és mi leszünk a tárgy, akinek egyéni, gyülekezeti, közösségi, egyházi, nemzeti életét kézbe veszi.” Ha idáig eljutunk, akkor egyértelművé válik, hogyan kell szolgálnunk, és hogyan kell viszonyulni másokhoz.” (forrás: [http://www.reformatus.](http://www.reformatus.hu/mutat/11488/)

[hu/mutat/11488/](http://www.reformatus.hu/mutat/11488/))

Református Bibliaolvasó kalauzunk szerint ezekben a hetekben a Királyok 2. könyvét olvassuk. Jóás király templomfelújítása jól mutatja azt a folyamatot, amikor egy szívben a reformáció elindul és győzedelmeskedik (2Kir 12,1–15):

(1) Lelkiismeretesen arra törekedett, ami helyes: „amit jónak lát az Úr” (2Kir 12,3a).

(2) Ezt a készséget az Isten Igéjének, a törvénynek a tanulásából sajátította el: „mivel erre tanította Jójáda főpap” (2Kir 12,3b).

(3) Isten arra indította, hogy javítsák ki a templom rongálódásait (2Kir 12,6).

(4) Az akadályozó körülmények ellenére kitartott abban, amit Isten

akarátának ismert meg: „Jóás király huszonharmadik évében sem javították ki a templomot” (2Kir 12,7).

Saját magán kezdte a reformokat, Isten Igéjének útmutatása sze-

rint és végül győzedelmeskedett hitében! Áldott reformációt kívánok mindenkinek! „Október a reformáció hónapja!” Ámen.

Berze János lelkész

AZ OLAJFA REFORMÁTUS ÓVODA MEGKEZDTE 17. NEVELÉSI ÉVÉT

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr – jólétet és nem romlást tervezek és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. Ha segítségül hívtok és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket.” (Jer. 29,11–12)

Istennek hála, óvodánk a 2015/2016. nevelési évben ismét megnyitotta kapuját. A törvényi szabályozásnak megfelelően férőhelyeink száma 95-ről 88-ra csökkent, de a vezérfonalunknak választott fent olvasható Ige bátorítást és reményt ad a jövőre nézve.

Óvodánk maximális kihasználtsággal, 88 betöltött férőhellyel működik. A ránk váró feladatok követik egymást szép sorban. Szeptemberben 18 új gyermek beszoktatása zajlott a szokásos módon, néhány könnyecseppet idén is elmorzsoljunk, de így van ez jól.

Az Ige bátorító szavai adnak ne-

künk erőt és bölcsességet a mindennapokhoz, hisszük azt, hogy a gyermekek között végzett munkánk kedves Isten előtt – bármely területen is végezzük azt – hiszen áldásait gazdagon árasztja ránk.

A legfontosabb feladatunk továbbra is az, hogy a gyermekek megismerjék és megszeressék az Úr Jézust, fontosnak tartjuk, hogy a családokkal együttműködve törően nevelő munkánk.

Szeretnénk, ha azok a családok is bekapcsolódnának a gyülekezet életébe, akik eddig talán idegenkedtek tőle, ebben számítunk azoknak a családoknak a „vonzé-

rejére” és segítségére, akik már a gyülekezet aktív tagjai.

Az ingyenes óvodai gyermekétkeztetés nagy anyagi terhet tett óvodánk vállára, kérjük a gyülekezetet is, hogy hordozza imádságban, hisszük, hogy Istennél nincsen lehetetlen!

Köszönetet mondunk minden segítségért, adományért, amit a gyülekezettől kapunk, köszönet az óvodánkért elhangzott imádságokért!

Hála legyen az Úrnak!

„Az Úr vonul majd előtted, ő maga lesz veled.” (5 Mózes 31,8)

Róth Róbertné Izabella

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket és ne tiltsátok el tőlem, mert ilyeneké az Isten országa” (Márk 10: 14.)

Az óvodai beszoktatás nagy próbatétel a gyerekek és szülőnek egyaránt. Sok szülő nehezen éli meg ezt a helyzetet, a leválást és/vagy elválást a megszokott együttléttől. A gyermekek ezt a helyzetet vagy könnyen, vagy szorongva élik meg az idegen hely és az idegen felnőttek, szokások, illetve az új gyerekek miatt. Az első napokban a gyermeknek meg kell tanulnia, mi a jele, hol öltözködik, tisztálkodik, és a kötött napirendet. Hogyan szólíthatja meg a felnőttet, kérhet segítséget az óvó-

nénitől és dadus nénitől.

A szülőknél lehetőséget nyújtunk arra, hogy a nyári szünetben

az óvoda megkezdése előtt közösen gyermekükkel megismerkedjenek az óvodával, az itt dolgozó felnőttekkel. A tapasztalatom az, hogy az elválás a szülőknél sokkal nehezebben ment, amelyet a gyermek megérezett, és ezáltal nehézkessé vált a búcsúzkodás. Könnyebb az elválás, ha a szülő bizalommal van a pedagógus és az intézmény felé. Hiszen célunk közös, a gyermekeket önállóvá nevelni és segíteni a szocializációban.

Nagyon fontos a kisgyermek életében, hogy szeretetet kapjon

szüleitől, a pedagógustól, és a társaival is kialakuljon egy jó kapcsolat. Biztonságban érezze magát az óvodában és a családban. A szokásrendszer kialakítása mellett a játéka a főszerep. Megismerkednek új játékokkal és egyszerű mondókákkal, mesékkal, versekkel és énekekkel, ölbeli játékokkal. Arra törekszünk, hogy békés, nyugodt, szeretetteljes légkört biztosítsunk nekik, és hogy tudják, nálunk vigasztaló ölelést kapnak. Jó látni a vidám szemeket, a boldog mosolyukat és önfeledt játékukat.

Egyházi intézmény vagyunk, és hitvallásunknak tükröznie kell az

Úrba vetett bizalmunkat és szeretetünket, amely az Úr útmutatása szerint végzett naponkénti lelkiismeretes munkában rejlik. A szülők is észreveszik és tapasztalják a másféle bánásmódot, az őszinte odafigyelést. Igyekszünk elültetni a gyermekekben a hit alapjait, mert a gyermekek többsége óvodánkban hall először imádságot. Látják, ahogy kezeinket imára kulcsoljuk, hallják a szavainkat is, ahogyan imádkozunk. Nem kell tehát erőltetnünk, a gyermekek saját érdeklődésük, kíváncsiságuk által fogják lassanként velünk mondani az étkezésekhez, a

lefekvéshez kapcsolódó imákat. A gyermekek lassan megszokják, hogy a napukat áhítattal kezdjük, ilyenkor elcsendesülünk, és ráhangolódunk, kérjük az Úr áldását és segítségét a napunkra.

Köszönjük a szülőknek és a gyülekezeti tagoknak, hogy velünk együtt imádkoznak gyermekeikért, az óvodáért és az itt dolgozókért! „Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Máté 18:20)

Balogh Beáta

Szivárvány csoportos óvó néni

ŐSZ A TALENTUMBAN

Október a reformáció hónapja. A reformáció megújulást jelent, az igehirdetést, az Igére figyelést állítja az istentisztelet középpontjába. Reformátor elődeink sokat tettek azért, hogy anyanyelvünkön olvassuk a Bibliát. Isten iránti hálából és irántuk érzett tiszteletünk jeléül is ebben a hónapban különösen tartuk szemünk előtt azt az Igét, amit erre az évre útmutatóul kaptunk:

„Ne hagyj abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, hanem tanulmányozd éjjel-nappal, őrizd meg és tartsd meg mindazt, ami ebben meg van írva. Akkor sikerrel jársz utadon és boldogulsz.” (Józsua 1: 8)

Megígérte az Úr, hogy boldogulunk, ha tanulmányozzuk a Szentírást. Szinte most kezdődött el a 2015–2016-os tanév, és kegyelméből mostanáig is sok áldásban részesültünk:

- A kis elsőseink igazi iskolások lettek, beilleszkedtek a talentumosok nagy családjába, kirándultak a Sóstói tanösvényre
- A másodikosok múzeumban jártak, és megtették az első TTK túrát Csókakőre
- A negyedikesek a Pentelei Parkerdőben tanulmányi kiránduláson voltak
- Együtt volt iskolánk közössége az első családi istentiszteleten, ahol a negyedikesek segítségével Jónás történetét élhettük át
- Az ötödikeseknél sikeres bemutató óra volt egyházi énekből
- A 6. osztály erdei iskolában töltött egy feledhetetlen hetet Tihanyban

- Október 6-án megemlékeztünk az aradi vértanúkról a hatodikosok műsorával
- Megünnepeztük a Teremtés hetét: a hetedikesek műsorral szolgáltak, volt gyógynövény- és kislát-bemutató, ökológiai lábnyomszámítás, virágültetés
- Fogyatékkal élő embertársaink iránt érzékenyítő napon vettek részt a diákönkormányzat tagjai
- Nyolcadikosaink lelkesen készülnek az okt. 23-i ünnepi műsorra
- Első versenyeredményeinket ebben az évben angol nyelvből szerezték tanulóink. Az enyingi Tinódi Ref. Ált. Iskola által szervezett versenyen kategóriájukban első helyezést értek el: Papp Márta, 5. o., Ragcsák Dániel, 6. o., Gaskó Szilárd, 7. o., Kulcsár Ádám, 8. o.
- Második helyezést ért el Nagy Noémi, 8. o.-os, harmadik helyezést Langmár János, 7. o.-os tanulónk. Eredményeikhez szeretettel gratulállok!

Az őszi időszak fontosabb programjai a következők:

- Okt. 15.: ALCOA önkéntes munka iskolánkban és a Református Pedagógiai Intézet szakmai napja
- Okt. 16.: Reformációi csendesnap
- Okt. 19.: Fogadóóra
- Okt. 22.: Ünnepi megemlékezés az 1956-os eseményekről
- Okt. 23–nov. 1-ig: őszi szünet. Első tanítási nap: november 2., hétfő.

- Nov. 2–6-ig: Papírgyűjtés
- Nov. 7., szombat: hittanos találkozó Pápán
- Nov. 8., 10 óra: családi istentisztelet a Budai úti templomban az 5. osztály szolgálatával
- Nov. 11., szerda: nyílt óra a negyedik osztályban, leendő elsősöknek

- Nov. 30.: Fogadóóra

Az előttünk álló őszi időszak hétköznapijaihoz jó egészséget, szorgalmas, kitartó munkát, az őszi szünetre kellemes feltöltődést kívánok.

Szanyó Gáborné igazgató

ERDEI ISKOLAI ÉLMÉNYEIM

A Talentum Református Általános Iskola 6. osztálya szeptember utolsó hetében 5 napot töltött Tihanyban

Nekem nagyon tetszett az erdei iskola. A Piac térről indultunk helyközi busszal Balatonfüredre. A csomagjainkat az egyik osztálytársunk apukája külön utánfutóval szállította el a helyszínre. Mielőtt felszálltunk a buszra, anyától kaptam egy ölelést. Miután megérkeztünk Balatonfüredre, megkezdtük városnéző kistúránkat. Voltunk az Anna Grand Hotelnél, a Kossuth-forrásnál, és a Szív-kórházat is megnéztük kívülről. Ezután mentünk a partra, ahol felszálltunk a hajóra, hogy átjussunk Tihanyba. Itt már a nap is kisütött. Egy játszótéren ebédeltünk a part közelében, és utána túrára indultunk a Ciprián-forráshoz. Megnéztük azokat a barátlakásokat is, ahol egykor szerzetesek laktak. Nagy sétánk során ellátogattunk a Kálvária- és a Visszhang-dombhoz is. Kipróbáltuk a visszhangot. Működött! Újfent jól szórakoztunk! Ezután vacsorázni indultunk. Egy étteremben vártak ránk nagyon finom vacsorával. Vacs után az étterem melletti szabadidőparkban játszottunk. Mindezek után kisvonat jött értünk, amivel a szálláshoz mentünk, a **Levendula Erdei Iskolába**. Miután Gabi néni elmondta a házirendet, felmentünk a tetőtérbe a csomagokkal. Este a fiúk és a lányok külön helyiségben aludtak.

Kedden bátorságpróba volt és túráztunk sokat. A túrát is élveztem, csak nagyon hideg volt. Láttuk az Apáti-tetőről élénk táruló, nádasokkal tarkított, gyönyörű Külső-tavat. Este pedig nagyon klassz volt a bátorságpróba és a pacs-pacs a sötétben. Szerdán bejártuk az egész falut. Voltunk a bencés apátságban, amit valaha I. András királyunk alapított, és jártunk a halászcéh házban is. Délután a Belső-tó partján sétáltunk, ahol ürgéket lestünk, és magyar szürke szarvasmarhákat is láttunk.

Csütörtökön már nem túráztunk, hanem TERMÉSZETISMERETI BINGÓ-t tartottunk. Ekkor tudtuk meg, miket is jegyeztünk meg egy hét alatt. Réka néni (a túra-vezetőnk) nagyon örült, hogy nekünk többet tudott tanítani, mint másoknak és hálánk jeléül meg is leptük őt egy énekkel (a 45. zsolnárral). Aznap este tartottunk még

egy bátorságpróbát, és gyönyörű táboréj mellett énekeltünk. ♪♪ Este már nehezen aludtunk, mert éreztük, hogy reggel haza kell mennünk.

Pénteken reggeli torna és áhítat után összepakoltunk és utazásra készen voltunk. A kisvonatra felpakolva minden csomagot elindultunk a Levendula Látogatóközpontba. Élvezetes út volt, mert minden autósnak integettünk, és ők általában vagy visszaintegettek, vagy dudáltak nekünk ☺. A Levendula Látogatóközpontban kitöltöttünk egy feladatlapot, amiben a lányok ügyeskedtek nagyon. Ezután barátságkarkötőt csináltunk és levendula szappant. Mielőtt megjöttek értünk a szüleink, ebédelni mentünk, és mint mindig, most is mindenki megévezt mindent. Nagyon élvezte mindenki ezt a hetet!

Máté Alexandra Eszter

„Mert Isten akarata az, hogy jót cselekedve némítsátok el az értelmetlen emberek tudatlanságát...”
(1 Péter 2,15)

Zsoltár és imádság

*Legyen hozzánk kegyelmes az Úr,
ragyogtassa ránc orcáját,
és békességet adjon nekünk!
Kíméletesen bánjon velünk,
és ne feledje, mennyi jót tett övével.
Szeressen minket továbbra is,
segítsen minket tanulásban, munkában.
Adjon erőt kitartásban, türelemben,
s tárja fel előttünk igéinek jelentését.
Békében tartson minket,
s türelemmel jutalmazzon meg.
Utainkon legyen velünk,
ne hagyjon egyedül minket.
Jutalmazzon és büntessen minket
cselekedeteink szerint.
Legnagyobb jutalmunk a menny legyen,
amit még ő ígért nekünk.*

*Dicsérjétek az Urat,
áldjátok szent nevét!
Magasztaljátok Őt,
s ne feledjétek, mennyi jót tett veletek!
Dicsőítsétek zsoltárokkal,
muzsikával és énekszóval!
Lant és fuvola dicsérje őt,
Dicsérjétek nagyságához méltóan!
Minden lélek dicsérje az Urat,
Körtáncot járva magasztaljátok!
Dicsérjétek az Urat!*

Drága Úr Jézus!
Magasztalunk és dicsőítünk téged!
Köszönjük neked, hogy járhatunk iskolába, és
ott nagyon sok mindent tanulhatunk!
Köszönjük, hogy vannak megértő barátaink,
akikkel tudunk beszélgetni.
Hálát adunk neked ezért a hétért és tanáraidért.
Áldd meg az ő munkájukat is!
Köszönjük, hogy te adsz erőt a tanuláshoz, és te
általad mindig el tudjuk készíteni a házi feladatot,
így nem maradunk le.
Köszönjük, hogy ezen a héten is adtál lehetősé-
get a viccekre és a könyvajánlásra.
Hálát adunk azért, hogy testnevelés órán senki
sem sérült meg.
Köszönjük a versenyeket, és azt, hogy mi már
más nyelven is tanulhatunk a magyaron kívül.
Köszönjük, hogy nyelvtanból is mindenki tud
készülni. Amen.

Tugyi Andrea, 5. o.

Adventi Jótékonysági Est

Ebben az évben az **Adventi Jótékonysági Est**
2015. december 4-én, pénteken **18 órakor** lesz a
Szent István Művelődési Ház dísztermében (Székesfehérvár, Liszt Ferenc u. 1.).

Ez évben a Talentum Református Általános Iskola és a Ciszterci Szent István Gimnázium az
Adventi Jótékonysági Est bevételét a **bácskossuthfalvi Napsugár Református Óvoda** és a
bácskertes Petőfi Sándor Művelődési Egyesület javára ajánlja fel.

Az est fővédnökei: **Spányi Antal** katolikus megyés püspök és **Somogyi László** református lelkészi elnök.

Az esten záróimát mond: **Főtiszteletű Steinbach József** református püspök.

A támogató jegyek ára 2.000,- Ft, melyeket a
Székesfehérvári Református Egyházközség gyülekezeti központjában is megvásárolhatjuk.

Mindenkit szeretettel várunk!

Prekrit Judit

Oldd meg az alábbi feladványokat!
A megfejtéseket megtalálod az újságban,
ha figyelmesen lapozgatsz.

1) Találós kérdések

1. Akkora vagyok, mint az öröm, magasságom harminc könyök. Mi az?
2. Egyfajta ragasztó vagyok, kissé ragadós vagyok. Mi az?
3. Kőből építettek, vízzel leöntöttek, mégis meggyulladtam. Mi az?
4. Engem az égre lőttek föl, mégis a földieknek vagyok jelentős. Mi az?
5. Irigységből megöltek, mégis az Úrhoz kerültem. Ki az?
6. Sém, Hám, Jáfet volt a fia; a szövetség jelét ő is megkapta ajándékba. Ki az?
7. A bűnbeesés az én hibám, sokan haragszanak rám. Ki az?
8. Korom "csupán" háromjegyű. Egyértelmű, hogy én vagyok a nyerő. Ki az?

Készítette: Tugyi Andrea, 5. osztály

2) Trükkös angol

Fordítsd le magyarra az alábbi angol mondatot! Vigyázz, becsapós!
I TOO-YOU-NO, GOOD TOO-YOU-NO.

Készítette: N. J., 5. osztály

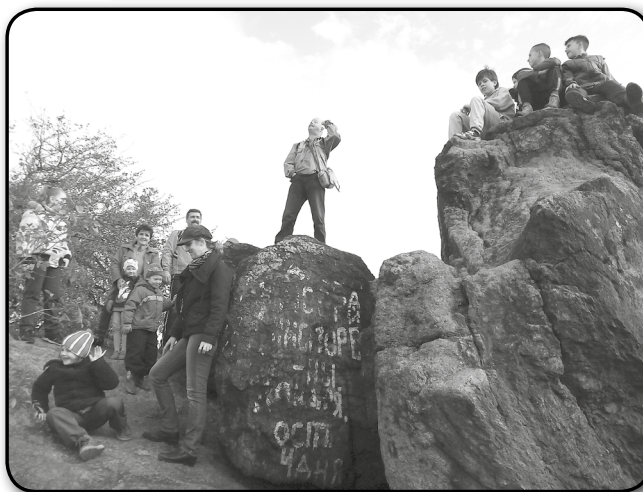
Alig kezdődött el az új tanév, az állami iskolákba járó hittanosokat kirándulásra hívogattuk a pákozdi Ingókövekhez 2015. október 17-re.

A gyerekek részéről nagy volt az érdeklődés. Sokan mondták, hogy ők már voltak az Ingóköveknél, de szívesen eljönnek újból.

A kirándulás előtti napon a jelentkezők száma szülőkkel együtt kb. 70 fő volt. Délután azonban eleredt az eső és megállás nélkül csak esett még este kilenc órákor is. Mi, szervezők nem tehattünk mást, csak imádkoztunk. Úgy éreztük, hogy nem szabad feladnunk a terveinket, mert: „Istennek semmi sem lehetetlen” (Máté 19,26).

Másnap, szombat reggel eső már nem volt, de a fű igencsak vizes volt, na meg a magas kövek is csúszósak lehetnek.

Hittanos kirándulás Pákozdon

Mi azonban továbbra is kirándulni akartunk...

A napot áhítattal kezdtük a pákozdi református templomban. Az Ige, a Máté 7,24–27 részéből, a

kősziklára épített házról szólt. Jézus szava olyan, mint a kőszikla. Biztos alapja lehet az életünknek. Még egy rövid kisfilmet is megnéztünk az Ingókövekről.

Vége elindulhattunk! Fenn a hegyen már a nap is sütött, a fű sem volt már harmatos, és a kövek sem csúszósak. Pár szülő gombászott, a gyerekek szívesen mászták meg a magas, érdekes alakú köveket. Szinte még a magunkkal hozott ebédről is megfeledeztünk.

Délután 14 órára kellemesen elfáradtunk. Elindultunk visszafelé hátatelt szívvel, mert éreztük, hogy jó volt együtt lenni, meg tapasztalni Isten csodálatos tetteit. A végsőig kitartó kb. 40 fős csapat tényleg megtapasztalhatta, hogy: Jó az Úr!!!

A szervezők nevében: Fórizs Éva

SZERDÁNKÉNT AZ ÉTEREN ÁT

Hogyan lesz egy popzenészből keresztyén? Keresztyénből presbiter Sárbogárdon, s a presbiterből műsorvezető a Vörösmaty Rádióban? Isten tudja...

Hogyan talál az evangélium új utakat a ma emberéhez? Közvetlenül, kötetlenül és szabadon egy közszolgálati médiában? Ez is Isten csodája...

Megvallom, régen tűnődünk már azon a gyülekezetben, hogyan lehetne a megváltás jó hírének minél szélesebb körben közhírré tenni, azok szívéhez is közel juttatni, akik talán soha nem lépik át a templom küszöbét, de annál inkább figyelnek a modern hírközlő eszközök üzeneteire. Hogyan lehetne anyagi forrást találni a misszióknak erre a módjára? S amikor mi az Odafönnyalóra bízunk a megoldást, s nem a magunk lehetőségeit mérlegeljük, akkor elindulnak a csodák...

Megyei Könyvtár, Biblia éve, s egy fiatalember, aki a Biblia üzene-

téről szóló előadás után odalép, s egészen őszintén felteszi a kérdést: „Hogyan tovább?” S a „továbbot” Jézus Krisztusban megtalálva, Vele új életet kezd. Bűnbocsánatot és örök életet nyer, felnőttként konfirmál Fehérváron, majd társat kap és szolgálatot egy vidéki városban. Aztán új munkát és műsoridőt. S egy látást, amit belső tűz munkált ki benne: „Mert ha az evangéliumot hirdetem, azzal nincs mit dicsekednem, mivel kényszer nehezedik rám. Jaj nekem ugyanis, ha nem hirdetem az evangéliumot! Mert ha önként teszem ezt, jutalmat kapok, ha pedig nem önként, sáfársággal vagyok megbízva. Mi tehát a jutalmam? Az, hogy prédikálásommal ingyenessé teszem Krisztus evangéliumát.” (1Kor 9,16–18) S a látásból megszületik egy szerdánkenti rádiós félóra, ahol a műsorvezető és a meghívott vendég egyetértésben, örömmel és szabadon, minden külön elismerés vagy díjazás nélkül hirdetheti az

Evangéliumot! „Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint, és megjelent Kéfásnak, majd a tizenkettőnek.” (1Kor 15,3–5) Az élő Jézusról, az ő megváltó szeretetéről, a bűn iszonyatos valóságáról, az ember totális elveszettségéről és Isten nagyszerű megmentő tervéről szólhat a „műsor”, azaz a személyes bizonyágtétel.

Isten Igéjének igazságáról, a mai embert is szíven találó üzenetéről, hétköznapi és nemzeti, illetve európai sorsunk feszítő kérdéseiről, gyülekezeti aktualitásokról beszélgetünk Bokányi Zsolttal **szerdánként délután 4 órától a Vörösmaty Rádió 99,2 Mhz-es frekvenciáján**, illetve szintén előben az interneten: vorosmartyradio.hu.

Nem magunkat, hanem Urunk örök, s mégis aktuális üzenetét ajánljuk szeretettel mindenkinek, az éteren át...

Somogyi László

A TANÍTVÁNYSÁG TANULHATÓ

A szociális tanuláshoz különböző szintjei vannak, kezdve az utánzástól, haladva egészen a belsővé válásig. Ehhez hasonlóan, hitéletünk szintje is terjedhet egy vallásos szokásrendszerrel a hitelesen megélt tanítványságra. Jó lenne minél inkább megközelíteni ez utóbbit.

Ha visszagondolunk iskolás éveinkre, biztosan eszünkbe jutnak olyan kiváló tanáraink, akikre felnéztünk, akiktől sokat kaptunk a tantárgyat és az emberséget tekintve egyaránt. Más oktatóinknak viszont talán még a nevén is gondolkodnunk kell, pedig velük is éveket töltöttünk együtt. Miért van ez így? Talán azért, mert az emlékeztető tanárok nem csak tanítottak, hanem magukból, személyiségükből, belső lényükből adtak valami pluszt, mesterek voltak. A tanár-di-

ák viszonyánál jóval nagyobb hatású a mester-tanítvány kapcsolat.

Jézus nem csak tanítani akar bennünket, nem csak az értelmünkre vagy az érzelmeinkre akar hatni, hanem arra hív, hogy Lelke által mi is bensőnk mélyén hozzunk döntést mellette, és ebből következzen életgyakorlatunk. „Kövess engem!” (Luk 9,59) – hív bennünket is tanítványságra.

A szociális tanulás első szintje az utánzás. Megfigyelek valamilyen tevékenységet, és megpróbálom

lemásolni. Az utánzás külsőleges, nem maga a modell, hanem valamely akció követése a cél. Magasabb szint az azonosulás és az interiorizáció (azaz belsővé válás). Belülről igazodom egy modellhez, azonosulok az általa kínált értékekkel. Ennek gyakorlata folytán, a későbbiekben, őt mintázó cselekvésem belülről fog fakadni. A rám nagy hatást gyakorló pedagógus, szülő, testvér, lelkész, edző vagy szinte bármely tekintélyszemélyiség tulajdonságai szinte rám

ragadnak, sőt ha nem akarom, akkor is megjelennek viselkedésemben. Pl. észreveszem, hogy úgy ejtem ki a szavakat, mint az általam kedvelt tanár, pedig nem is ez az, amit szeretek benne.

A jelentős hatás negatív előjelű is lehet, pl. a gyermek azonosul iszákos apjával, pedig szenved tőle, és tudatosan arra törekszik, hogy ne kövesse apja példáját, mégis könnyen megjelennek nála is a hibás minták.

Jézus tanít bennünket, hogy hogyan válhatunk képessé arra, hogy kövessük őt: „Bölcsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem. Ne legyetek olyan okatlanok, mint a ló vagy az öszvér, amelynek kantárral és zablával kell fékezni szilajságát, másképpen nem közelít hozzád” (Zsolt 32, 8–9). A régi fordítás még szebben fogalmaz: „szemeimmel tanácsollak téged.” Akkor érzékeljük Urunk vezetését, iránymutatását, ha figyelünk rá, szemléljük őt. Ha

azt hisszük, hogy majd mi jobban tudjuk, akkor kénytelen lesz kantárral igazgatni minket.

Az azonosuláshoz azonban több kell, nemcsak rátekinteni Jézusra, hanem befogadni, engedni, hogy hasson ránk. Hasson jósága, irgalma, szeretete, áldozata, megbocsátása, toleranciája, egész lénye. „Gyönyörködjél az Úrban, és megadja szíved kéréseit!” (Zsolt 37,4). Akkor tudunk benne gyönyörködni, ha ismerjük. Természetesen töredékes az ismeretünk, de annál azért több kell, mint hogy néhány történetet vagy csodát olvastunk róla. Törekednünk kell arra, hogy személyünkre szabott, meghitt, élő kapcsolatban legyünk vele. Hogyan lehetséges ez? Úgy, hogy időt töltünk vele. Az ige-hirdetést, a Biblia olvasását nem csak „letudjuk”, hanem elmélkedünk rajta, elmélyülünk benne mindaddig, míg valóban kinyílik, megszólal, személyesen megérint.

Érdekes megfigyelés, hogy a sokáig együtt élő házaspárok egy

idő után külsőleg is elkezdenek hasonlítani egymáshoz. Ehhez hasonlóan mi is, ha időt töltünk azzal, hogy hasson ránk Jézus lénye, akkor azonosulni fogunk mindazzal, amire tanít bennünket, és azok belsővé válnak: tanítványok leszünk. A Biblia ezt úgy fogalmazza: „amíg kiformalódik bennünk a Krisztus” (Gal 4,19). Azonosulásunk sikerének fokmérője a látható szeretet: „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szerettek egymást” (Ján 13,35).

A mester és a tanítvány kapcsolat nem páros viszony, hanem láncolat. Amit tanultam mesteremtől, továbbadom másoknak, akik felnőve és megerősödve szintén továbbadják azt, amit kaptak. A tanítványság nemcsak ajándék, hanem küldetés. Nem tarthatjuk meg magunknak azt, amit kapunk, de minél többet adunk tovább, annál több marad nekünk is.

Dr. Kálmánchey Márta

Ahogy én az ifjúsági napot és az őszi bográcsozást láttam

Szeptember 19–20-án ifjúsági és gyülekezeti napon vehettem részt, ahonnan nagyon sok ajándékot kaptam. Közösségben találkozást Istennel, bábjátékot, találós játékokat, finom ételeket, kedves szavakat és ehhez kapcsolódóan értékes beszélgetéseket. Röviden így tudnám jellemezni a napokat, melyeket ott tölthettem. A hétvége középpontjában a tisztelet állt.

Mindkét nap szó volt az emberek, a szülők, a család és Isten tiszteletéről.

Az ifinap alapige a Mózes 5. könyvéből a 4. fejezet 40. verse volt.

„Tartsd meg azért az ő rendeléseit és parancsolatait, a melyeket én parancsolok ma néked, hogy jól legyen dolgod és a te fiaidnak te utánad, és hogy mindenkor hosszú ideig élj azon a földön, a

melyet az Úr, a te Istened ad néked.”

A maroshegyi alkalom alapigéje a következő volt:

„... a testvérszeretemben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők...” (Róma 12:10)

Számomra az egész hétvégét áthatotta a szereteten alapuló tisztelet, vagyis az, hogy bármilyen

különbözőek vagyunk, a világban Isten szeretete összeköt minket. Sokszor előfordulhatnak nézeteltérések, konfliktusok, különös tekintetben a tinédzserkorban. A szombati előadás során szó esett

arról, hogy van helye a lázadásnak minden ember életében. A lázadás segít a határok kialakításában, az önállósá válás alapja, hogy megtanuljunk igent és nemet mondani felelősséget vállalva. Kedves olvasó! Előfordulhat, hogy eltér a véleményed a szüleidtől, de ez nem jelenti azt, hogy rossz döntést hozol, ha csak meghallgatod mások véleményét, végiggondolod, ám másképp döntesz.

Vasárnap Maroshegyen istentisztelettel kezdődött a nap, mely az előző napi ifjúsági napra épült. Ezt követte „A szeretetre vágyó süni” bábjátéka, mely jól kifejezte azt, hogy sokszor milyen nagy

bajban vagyunk a szeretetünk kimutatásával kapcsolatban. Voltak állomások, ahol különböző feladatokkal találkozhattak a csapatok: keresőjáték, mely során beköött szemmel kellett megtalálni a tisztelethez kapcsolódó képeket a csapattársak navigálásával; de szókereső játékkal, bibliai személyek felismerésével is találkozhattak a résztvevők. Majd ezt követte a bográcsozás.

Számomra a nap fénypontja egy olyan előadás volt, ahol a tisztelet hiányáról hallhattam. Ábrahám-Sára történetét domborította ki az előadó, aki kiemelte azt a nehézhelyzetet, amikor Ábrahám

elvitte Izsákot, hogy feláldozza, de Sára nem tudott erről, ami a későbbiekben kihatott az anya és a fia közti kapcsolat szorosságára és a későbbi önálló családi életre Izsáknak, aki ezek után nagyon ragaszkodott édesanyjához. Láthattunk továbbá több sorozatrészletet, ahol hétköznapi emberekkel kapcsolatos szituációkban fedeztük fel, milyen az, amikor nem tiszteli a gyermek az édesanyját, a feleség a férjét és fordítva. Számomra ezek a videók jól kifejezték azt, amivel sokszor találkozhatunk a személyes életünk során.

Katona Évi

MAROSHEGYI KRÓNIKA

Őszi bográcsozás

Szeptember 20-án, vasárnap istentisztelettel kezdtük az alkalmat. A nap témája a Tisztelet volt. Az istentiszteletet követően egy színdarabot is megtekintettünk, majd A szeretetre vágyó süni bábjátékát. Ezután megnéztük a Tenger Kincse Napközis Hittan-tábor képeit, amelyet egy újabb színdarab követett.

A továbbiakban csapatokra osztva állomásokon vehettünk részt. Közben készült a finom ebéd.

Délután Nagy Katalin előadását is meghallgathattuk a tisztelet hiányának témájában.

Bővebben olvashatnak erről a testvérek külön cikkünkben.

Jövőbeli alkalmaink:

Maroshegyi Miklós nap

December 6-án 14 órától adventi kézműveskedést tartunk. A kézműveskedés mellett lehet mézeskalácsot díszíteni, adventi kvízt kitölteni és forró csokit inni. Mindenkit szeretettel várunk az alkalomra!

Szilveszteri ünnepség

December 31-én 19 órától az imaházban szeretnénk visszatekinteni az elmúlt évre és hálát adni Istennek képeken, beszélgetéseken és játékokon keresztül.

További információ:

Ujvári Sándor Csaba, 30/366-2156

Ujvári Sándor Csaba

Tratterjesztés

A Széchenyi utcai gyülekezetünkben a két istentiszteleti alkalmat követően:

- Szentírást
- bibliai témájú könyveket
- hitépítő kiadványokat
- traktátusokat
- igés kártyákat, könyvjelzőket, matricákat
- evangéliumi naptárakat

- kazettákat és CD-t

vásárolhat minden kedves érdeklődő.

Bódás János verseskötete, Siklós József Az újszülött természetrajza c. könyve, valamint Szikszai Béni Ahogy én láttam – szemelvények a XX. századi magyar ébredésről című könyve kaphatók.

BUDAI ÚTI PROGRAMOK

2015. 11. 15.	Közös ifjúsági istentisztelet: az Ászáf csoport szolgálatával	vasárnap	10:00
2015. 11. 15.	Budai úti zenés esték (4): Ifj. Szabó Balázs barátai és tanítványai koncertje	vasárnap	18:00
2015. 11. 22– 25.	Evangélizáció: Anda Tibor noszvaji lelkipásztor	vasárnap hétfő–szerda	10:00 18:00
2015. 11. 28.	Adventi kézműves készülődés	szombat	15:00
2015. 12. 02.	A Csitáry AMI adventi koncertje	szerda	17:00
2015. 12. 06.	Budai úti zenés esték (5): Ökumenikus kórushangverseny (Ars Musica, Capella Regia, Csákvári evangélikus kórusok)	vasárnap	17:00
2015. 12. 17.	A Comenius Iskola karácsonya	csütörtök	17:00

Márk 10,45

„Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.”

Berze János

Diakóniai-szeretetszolgálati percek

Akadálymentesítő hittanos találkozó

Esemény: I. régiós akadálymentesítő hittanos találkozó

Helyszín: Kőröshegy, Gaál György Református Gyülekezeti Ház

Időpont: 2015. október 3.

Részvevők: a 7. osztály küldöttei: Cseh Hanna, Csókás Flóra, Hellinger Áron, Vízny Lúdia

Kísérők: Somogyiné Gyüre Mária, Völgyi Ágnes

Beszámoló:

Október 3-án egy érzékenyítő programon vettünk részt. Megérkezésünkkor a rendezvény megnyitója a templomban volt, amelynek igéje: „nincs emberem” (János 5:7). A Mandulavirág Fogyatékkal Élők Református Gondozóházának lakói egy tanulságos történetet adtak elő. Ezután játékos feladatok következtek. Az első megpróbáltatás azt szemléltette, hogy milyen egy látássérült élete. A második feladatban megtudhattuk, hogy milyen bonyolult a siketek

kommunikációja más emberekkel. A harmadik feladatban szájjal kellett kifesteni egy levelet, amelynek segítségével átélhettük, hogy milyen nehéz egy fizikailag sérült embernek. Két feladat Jézus életéről és a sérült emberekről szólt. Az utolsó feladat igen nagy kihívás volt, mivel kesztyűvel kellett egy téstakarkötőt fűzni.

A feladatok után szeretetvendégség és ülőroplabdabajnokság következett. A bajnokságon mi nyertünk. Ezután az eredményhirdetés következett. Mi lettünk az elsők (mint mindenki). Egy közös énekléssel búcsúztunk el, majd új élményekkel gazdagodva indulunk haza. Visszafelé olyan vidámak voltunk, hogy a buszt is eladtuk. (A busz még megvan! Szeretett diákjaink megvicceltek bennünket – a kísérők.)

A résztvevők

Az autizmusról

Beniczky Eszter gyógypedagógus előadását az autizmusról a gyülekezeti teremben hallgathattuk meg 2015. 10. 05-én. Az előadás számomra nagyon érdekes volt, sok új információval lettem gazdagabb. Az előadó a következő témaköröket érintette:

Mi az autizmus?

- a kölcsönös szociális, kölcsönös kommunikációs készségek és a rugalmas viselkedés fejlődésének minőségi zavara, amely az egész életen át tartó állapotot eredményezhet

- organikus zavar

- lehet igen súlyos, halmozott sérülés

Súlyos zavar vagy speciális nehézség, furcsaság jellemző:

- a társas kapcsolatokban: pl. társaktól való elkülönülés vagy szokatlan közeledés, egyoldalú interakció
- a kommunikációban (beszéd, gesztus, mimika): pl. a beszéd hiánya, a beszéd szintjéhez képest gyenge beszédhasználat, kommunikáció, vagy a nyelv szó szerinti értelmezése, furcsa tartalma, szokatlan hanghordozása

- az érdeklődés, aktivitás és játék területén: pl. szokatlan, sztereotip, repetitív tevékenységek, hobbi
- a gondolkodásban, a tanulásban és a mindennapi alkalmazkodásban pl: ragaszkodás az állandósághoz, a megszokotthoz;
- a mozgás területén: pl. repkedő kézmozgás, lábujjhegyen járás;
- az érzékelés-észlelés területén. pl. csökkent fájdalomérzés.

Külső jegyek

Az autizmusnak jellegzetes külső jegyei nincsenek. Ugyanúgy néznek ki, mint normál fejlődésütemű társaik. A gyógypedagógus **rövidfilmen** bemutatott foglalkozásokat, interjúkat, melyekkel még szemléletesebbé tette az előadást.

Saját életéből is hozott példákat, hiszen kisfia ismer több autizmussal élő gyermeket, akikkel jó barátságban van, együtt játszanak. Sokat tanul is tőlük, elsősorban a másság elfogadását, egymás megértését.

Szeretetkapcsolatban

2015. november 14–15. (szombat–vasárnap), Széchenyi u. 16.

A **Nemzetközi Tolerancia Napja** (november 16.) ad alkalmat arra, hogy érzékenyítő hétvégén, az Akadálymentesítés program keretében a sérült felebarátaink felé fordítsuk tekintetünket. Kiemelt figyelmet szenteljünk az ő mindennapi életük megismerésére.

Program:

November 14., szombat délelőtt:

Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége Református Siketmisszió

15 óra: Parafónia Zenekar

November 15. vasárnap 10 óra:

Istentiszteleten szolgálnak az őrbottyáni Juhász Zsófia Református Szeretetotthon Fogyatékosokat Ápoló és Gondozó Intézmény lakói

Meghívunk és várunk szeretettel, hogy együtt töltsünk időt minden alkalmon egymással a felebarátért!

*a Diakóniai (szeretetszolgálati) csoport nevében:
Somogyiné Mara (ref. diakónus)
30-418-5349*

TÉGED IS VÁR A NYUGDÍJAS KLUB!

Már régóta kíváncsi voltam, milyen lehet egy nyugdíjas találkozón. Meg kellene nézni, gondoltam... A gondolatot tett követte, és rögtön az első alkalom után klubtag lettem.

Miért? Mert **jó volt** ott lenni.

Ezek az összejövetelek imádság-

gal, Istent dicsőítő énekléssel kezdődnek. Tudjuk, hogy a dicsőítés, a közös éneklés az Istenhez fordulás legszebb cselekedete, ahogy a Zsoltárokból is olvashatjuk: „... énekelj az Úrnak te egész föld! Énekeljete az Úrnak, áldjátok nevét, hirdessétek szabadítását min-

den nap” (Zsolt. 96:1–2)

Külön kottát is kap mindenki, amiből a nap során többször is énekelünk.

Szívünk felemelése után a délután központi része, a lelkeszi igehirdetés következik, majd pedig a testvérek által hozott programok.

Elhangzik egy új vagy érdekes történet, zenei előadás vagy éppen egy tanúságtétel.

„Mert a nekünk adatott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak, eszerint szolgálunk” (Róm 12:6.)

Az egymás iránti keresztény szeretet egyik bizonyítéka az, ha egymás terhét hordozzuk, ezért azt is fel lehet tárni, ha valaki segítségre szorul. Istentől kérünk megoldást, természetesen szolgálatunkat is felajánlva. Nem feledkezünk meg az aktuális ünnepekről, de még a névnapokról sem.

Hálát adunk Istennek a jövő nemzedékért, az ifjabbakért, akik gondolnak ránk. Májusban például az anyák napját tették emlékeztető ünnepé. A legkisebbeket, az óvodásokat készítették fel arra, hogy vidám, önfeledt énekükkel, táncukkal, szívet melengető mosolyukkal köszöntsenek bennünket,

megtanítva őket arra, hogy Isten gyermekei mindnyájan egymás testvérei, akár 4–5, akár 70–80 évesek, és örömet szerezni menyire jó.

Természetesen nem marad el a szeretetvendégség sem, melynek feltételeit szorgos kezek készítik elő a hozott süteményekből, gyümölcsökből és más finomságokból. Ezek fogyasztása közben lehetőség nyílik kötetlen beszélgetésekre. Első látogatásom alkalmával itt ért a legnagyobb meglepetés. Rövid bemutatkozásom után óriási érdeklődéssel fordultak felém a testvérek. Mindnyájan meg akartak ismerni. Kedves kérdésekkel léptek hozzám, szinte sorban állva. Senki sem kezdett magáról beszélni, rám voltak kíváncsiak. Én is kíváncsi lettem rájuk, életükre, gondjaikra, örömeikre... Többé nem volt kérdés számomra, eljövök-e máskor is.

És ez még nem minden! A havi összejöveteleken kívül is van élet a klubban. Pétervári István, a klub vezetője folyamatosan szervez kirándulásokat, összehangolja a színház- és operalátogatásokat és a legváltozatosabb kulturális programok sokaságát, amit kíváncsian vár mindenki.

„Mert elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézs. 40:30–31) Nem bizony!

Biztatok hát mindenkit, jöjjön bátran közénk! Senkinek sem kell szorongva átlépni ezt a küszöböt, ha csak egy kicsit is vágyik társaságra, mert itt egy kedves, befogadó, igazi hittestvéri közösségre talál.

Déryné Judit

A református nyugdíjas klub 2015. szeptemberi alkalmáról

A nyári szünet után ismét összegyűltek a klub tagjai. Az alkalom Pétervári István köszöntőjével kezdődött, imádkozott mindnyájunkért és azokért is, akik betegségük vagy egyéb gondok miatt nem lehettek jelen. Ezután az „Ó seregeknek Istene” éneket énekeltük.

Új tagunk – Kohus Mártonné – mutatkozott be, aki Farkas Rozália „Kegyelem” című versével köszöntött bennünket. Ezután Wolf Béláné felolvasta „Az én imádságom” című verset.

A jövőben Nt. Péntek László nyugalmazott esperes úr végzi az áhítatot és igemagyarázatot.

A mostani alkalmon a 40. zsol-

tár 1–5 verse alapján szólt hozzánk (Sándor bácsinak ez volt kedves imája). Ez után imádkoztunk, majd a „Jézus vigaszágom” zsolnárt énekeltük.

Az előző időkben több kiránduláson vehettünk részt. A teljesség igénye nélkül: a nádasdladányi kastélyban voltunk, Budapesten hajókáztunk, majd a Sziklakórházban voltunk, a Nagytétényi Kastélymúzeumban a bútorkiállítás néztük meg, Budapesten a Kerepesi temetőben a kegyeleti múzeumban jártunk és a művészparcellában sétáltunk, az agárdi kirándulásról a Békekesség újságban lehetett olvasni. Szeptemberben pedig a

Dohány utcai zsinagógába látogattunk el. A jövőben is lehetőség van színház- és operalátogatásra, akik igénylik.

Összejövetelünk végén klubvezetőnk Isten gazdag áldását kérve életükre felköszöntötte a 3. negyedévben névnapjukat ünneplő testvéreket.

Röviden ismertettem a klub összejövetelén elhangzottakat, úgy gondolom, lelkileg mindnyájan sokat kaptunk.

Ezzel az igével köszönök el az olvasóktól: „Vesd az Úrra terhedet és Ő gondot visel rád” (Zsoltárok 55:23).

Ruprechtné Rajkó Mária

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” (Máté 11,28)

KÁRPÁT-MEDENCEI ESEMÉNYEK

Bácskossuthfalva – Kárpát-medencei Református Tanintézmények Tanévnnyitója

A Napsugár Református Óvoda növendékei az évnyitón

A délvidéki Bácskossuthfalva református temploma volt a helyszíne a Kárpát-medencei Református Tanintézmények Tanévnnyitójának 2015. szeptember 5-én. Ilyen eseményre első alkalommal Miskolcon került sor 2010-ben, majd Rimaszombaton, Székelyudvarhelyen, Beregszászon és Kecskeméten. A megnyitón a székesfehérváriak szép számmal képviseltették magukat: Somogyi László, Miklós Gábor és felesége, Ibolya, Csókásné Fülöp Márta, Róth Róbertné, Matyi Enikő, Prekrit Judit, Fülöp Zoltán és felesége, Melinda, Szabó Antal, Mácsodi Eszter és Kráj Alex a gyülekezet, az oktatási intézmények pedagógusai és a tanulók részéről.

Az idén arról is megemlékeztek, hogy 25 éve kezdődött meg a református oktatási intézmények újjászerveződése a Kárpát-medencében.

A rendezvényen jelen voltak a kárpátaljai, felvidéki, erdélyi, horvátországi és délvidéki református oktatási intézmények, egyházak képviselői, küldöttségei. A megjelenteket Móricz Árpád, a helybeli gyülekezet lelkipásztora köszöntöt-

te. Az ünnepi istentiszteleten Halász Béla, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház püspöke hirdetett igét, melynek alapjául Máté evangéliuma 19:14 fejezete szolgált, mely szerint: „Jézus pedig monda: Hagyjatok békét e kis gyermekeknek, és ne tiltsátok meg nekik, hogy hozzám jöjjenek, mert ilyeneké a mennyeknek országa.” Az anyanyelvű oktatás fontosságát, a református keresztyén egyház összefonódását hangsúlyozta az irodalommal és kultúrával, kiemelve, hogy az oktatást és nevelést a hit keretein belül lehet és kell végezni.

Az összejövetelen elhangzott, hogy Szerbiában öt református óvoda létezik: a legrégebb a pacséri Csemete Játsszóház, Bácskossuthfalván a Napsugár Óvoda, ezenkívül Maradékon, Torontálvásárhelyen és Hertelendyfalván is.

Az ünnepségen jelen volt Ábrám Tibor, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi alelnöke, a Tiszáninneri Református Egyházkerület főgondnoka, aki felszólalását a buzdítás, számbavétel és hálaadás fontossága köré összpontosította. Megköszönte a szülőknél a bizalmukat a református oktatási intézmények iránt, és a pedagógusoknak, nevelőknek, hogy évről évre hűségesen értékes és színvonalas oktatást biztosítanak.

Az összejövetelt köszöntötte Pál Sándor, a Magyar Református Szeretetszolgálat elnöke, aki hangsúlyozta, hogy a szolgálathoz az

örömet és erőt Jézus Krisztus adja. Iskolakezdési csomagot is hozott a rászoruló délvidéki gyerekeknek. Köszöntött még Édes Enikő, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinatának oktatási tanácsosa, Tóth László, a Kárpátaljai Református Egyház oktatási bizottságának elnöke, Bara Lajos, a Zilahy Református Wesselényi Kollégium igazgatója, valamint dr. Dautermann Margit főgondnok. Az intézmények képviselői röviden ismertették helyzetüket, munkájukat.

Az alkalmi műsort követően a házigazda megköszönte a Magyar Kormány és a Magyar Református Egyház támogatását, majd a Himnusz eléneklése után a helybeli Id. Kovács Gyula Általános Iskolában közös ebédrel, barátkozással zárult a rendezvény.

Hátszeg

Bódis Miklós a székesfehérváriakkal a hátszegi templomban

Az október 9–11-i testvérkapcsolati találkozóra az erdélyi Gyulafehérvárra utazó gyülekezeti küldöttség (Somogyi László, Slezákné Judit, Kis Gabriella, Miklós Gábor és felesége, Ibolya, Mikós András és felesége, Márta, Tamás Csaba és Németh Kornél) útközben meg-

állt a Hunyad megyei kisvárosban, Hátszegen, a találkozás szándékával Bódis Miklós helyi lelkésszel, aki márciusban végzett evangelizációs szolgálatot gyülekezetünkben. Rövid beszélgetésre és tájékoztatásra került sor: Hátszegen és a környéki falvakban az elmúlt 100 évben 1/10-ére esett vissza a magyarok száma. Már kevesen vannak, akik értenék a magyar nyelvet, s még annál is kevesebben, akik beszélnek is. A magyar tannyelvű oktatás már évtizedekkel ezelőtt megszűnt. Keresztelőre évek óta nem került sor. A Hátszegi-medence történelme viszont gazdag: Ősi, honfoglalás kori települések, a török-tatár pusztítás után újraéledő hátszegi társadalmi élet, melynek főszereplői a Nopcsa bárók (Jókai Mór: „Szegény gazdagok” regényének Fatia Negrája is), a Kendeffy, a Brezovai, a Puj család és még számos neves kisbirtokos nemzetség. Ők már sok századdal ezelőtt a hit és az európai kultúra magvait hintették el e vidéken, iskolákat, kórházakat alapítottak, fejlesztettek, templomokat tartottak fenn. Bódis Miklós a Titanic hajó példájával élve szemléletesen lefestette: a süllyedés pillanatában, illetve azt követően már nem az számít, hogy valaki magyar, román, zsidó, ortodox, református, miegymás, egyszerűen az a mérvadó, hogy ki kerül a megmenekültek és ki az elveszettek listájára. A lelkész szerint jelenleg Hátszegen is hasonló a helyzet.

A szórványok szórványában már keveset nyom a latba a hovatartozás. Bódis Miklós lelkész úgy érzi, nyitni kell a többségi nemzet felé is, hirdetni kell számukra is Isten mentő szeretetét. Ezzel együtt fontosnak tartja, hogy Hátszegen (50 fő) és a környező (Óraljaboldogfalva, Pestény stb.), ősi templomokkal rendelkező szórvány töredékek magyarul hallhassák az igehirdetést, kapjanak lelkigondozást. (Ahogy még Székesfehérváron fo-

galmazott: „Ez princípium”.) Minden évben megrendezésre kerülnek a magyar (Erdély különböző részeiből jövőeknek) illetve román (Hátszegi-medence) csendes-napok. Szól az ige, zeng az ének és Isten magasztalása. A Hátszegi-medence román falvaiban erőteljes lelki ébredést munkál Isten Szentlelke. Nagyon sokan vallják Jézus Krisztust személyes megváltójuknak és Uruknek. Az erdélyi román nemzeti mozgalom bölcsőjének számító Móc földön végzett egyik bizonyágtételes szolgálata után akaratlan is fültanúja lehetett néhány román atyafi beszélgetésének, amelynek során egymás közt azt taglalták, hogy, ha annak idején Avram Ianku (a román nemzeti felkelés vezetője 1848–49-ben) így ismerhette volna a magyarokat, egészen más lett volna a véleménye.

A Bódis Miklóssal való beszélgetés során ismét felvetődött egy 2016-ban a székesfehérváriak részére megszervezendő erdélyi lelki és kiránduló hét kérdése. Erre megfelelő létszámú jelentkező esetén a Délnyugati-Kárpátokhoz tartozó festői szépségű Retyezát-hegységben nyílhat lehetőség. A jelentkezőknek számolniuk kell a költségvonzattal és a telefonálási lehetőség korlátaival (térérőhiány), viszont reggeli és esti igei szolgálatok hallgatásában, valamint gyalogos és buszos kirándulási lehetőségekben lehet részük a mesés hegységben és a környező vidékeken, településeken.

Gyulafehérvár

Október 9–11-én a Kárpát-medence több területéről érkeztek a küldöttségek a gyulafehérvári gyülekezeti központba, ahol a házigazda, Gudor Botond helyi lelkész, egyben a Nagyenyedi Református Egyházmegye esperese és a vendégszerető helyiek vártak minket. Szénási Szilárd lelkésszel a felvidékiek Martosról, a délvidékiek Mó-

ricz Árpáddal Bácskossuthfalváról, a kárpátaljaiak pedig Jenei Károly viski és Józán Lajos huszti lelkészekkel érkeztek.

A gyulafehérvári hétvége pénteki estjén áhítat megtartására került sor a templomban. Somogyi László a református Bibliaolvasó kalauz aznapi igéje, 2Kir. 5:1–14 alapján (arám fogságba esett kisleány bizonyágtétele: „...bárcsak eljuthatna az én uram a szamáriai profétához, az majd meggyógyíthatná bélpoklosságából...”) az áldással léletről mondott építő gondolatokat. Áldottá válni és áldást közvetíteni mások, akár velünk nem barátságosak felé is. A jó hír továbbadásának áldásai ugyanis visszahullhatnak ránk.

A szombat délelőtti ismerkedést követően Józán Lajos huszti lelkész prédikált a templom szószékéről. Ezt követően városnézésre került sor a felújított vár és székesegyház megtekintésére Gudor Botond kiváló történelmi eszmefuttatásaival fűszerezve. Az István királyunk által alapított püspöki, ma már érseki székesegyházban hallgatták az ígét a református fejedelmek (Bocskai István, Bethlen Gábor, I. és II. Rákóczi György, valamint Apafi Mihály). A török kiűzését követően 1714-ben a Habsburgok visszavették a templomot a katolikusoknak. A református templom építésére ezután került sor az alsóvárosban. A székesegyházban temették el Hunyadi Jánost, hasonnevű testvérét, fiát, Hunyadi Lászlót, Martinuzzi Fráter Györgyöt, Izabella királynét, fiát, János Zsigmondot, valamint Bocskai Istvánt és Bethlen Gábort. Sírjaik a XVII. századi tatár betörés során megsemmisültek. Emléküket márvány- és kőszarkofágok, illetve emléktáblák őrzik. Igei köszöntőt, imát mondott Jenei Károly viski lelkész, majd a látogató közösség a himnusz énekelte el a református fejedelmek emléktábláinak megköszoruzását követően.

Ebéd után a nagyenyedi kollégium és a vártemplom megtekintésére került sor. Itt részletes beszámolót hallhattunk Tóth Tibor helyi lelkésztől a település, a kollégium és a vártemplom történetéről. A késő délutáni és esti órákban Magyarigen településről, templomáról és egykori híres tudós, polihisztor lelkészéről, Bod Péterről (1712–1769) hallhattunk Szász Csaba jelenlegi helyi lelkésztől. A gazdag történeti háttérrel rendelkező vidék ma már szintén szórványvidék. A Magyarigen-Sárd-Boroskrakkó-Zalatna társégházközségeiben élő reformátusok száma nem éri el a 80 főt. A Nagyenyedi Református Egyházmegye honlapján olvasható a Hegyaljának nevezett régióról: „A Marosszentimre és Sárd között fekvő, 425 m magas Bilak hegy körül – a Kecsekő vára és az Érchegeység lábánál – fekvő Hegyalján kialakult egykori szász és magyar települések romos templomaikkal a magyar régmúlta emlékeztetnek. Egyházi – de magyar szempontból is – Hegyalja olyan mikrorégió, amelyről úgy beszélnek, hogy volt, és amely „nemzeti múzeumi” hangulata miatt kevés reményt rejt magában a jövőre nézve. Hegyalja a nemzettragikum és egyháztragikum közös szimbóluma lehetne. A hely, amely hamuvá vált eleink sűrű dombhalmait és hallgatásra ítélt templomromjait keserű, sajnó sebként, és élő emlékként hordozza magán. Templomaink hangtalanul is nemzeti dadogásról beszélnek, nyelv- és múltfelejtésről árulkodnak, jelen állapotukban pedig történelmünk elhanyagolását jelentik, amely ellen tenni kell, és

A mártír Martinuzzi Fráter György, valamint a református fejedelmek közül Bethlen Gábor és Bocskai István emléktáblája a gyulafehérvári székesegyházban

cselekedni érdemes. Szegedi László néhai magyarigeni lelkész akkor, amikor megmutatta a település három temetőjét a tragikus sorsú marosszentimrei lelkésznek, Sikó Gergelynek, ez így jellemezte a látottakat. „Mi, hegyaljai magyarok olyanok vagyunk, mint a krumpli, ami érték, az a földben van.” Erről a régióról Balogh József egykori magyarigeni lakos így emlékezett: „Csodálatos a fekvése. Északra néző lejtője Sárd községre támaszkodik, olyan, mint egy gigantikus színpad. Nyugatra az Erdélyi Érc-hegység vulkanikus hegyei zárják le a tért, amely felett középen a Kecsekő 1100 m-re vékony kúpszerűen kiemelkedő meredek sziklacsúcsa őröködik. Északra Alsógárd hosszan elnyúló dombján a Kemények ősi várkastélya áll. Észak-keletre és keletre a Maros völgye az égaljáig húzódik, és barátságosan és szelíden oldja fel a nyugati oldal merész csúcsai és erdős meredek hegyei által határolt távlatot. Itt fekszik a bilaki rét, ilyenkor kaszálás előtt a virágok kelnek versenyre és merész színeikkel és bódító illa-

tukkal csábítják, hívják a lepkéket, méheket és darazsakat, hogy porzóik nászát termékennyé tegyék.” Szász Csaba lelkész személyes ígéjeként is idézte a Zsidókhöz írt levél 10,39-et: „De mi nem vagyunk meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem hitéi, hogy életet nyerjünk”, a kitarító szolgálat fontosságát hangsúlyozva. Név szerint számon tartva mindenkit, igyekszik embertől emberig látogatva, időnként összegyűjtve pásztorolni a kis nyáját. Az esti vacsorát követően a gyülekezeti küldöttségek tagjainak személyes bemutatkozására került sor a II. Rákóczi Ferencről elnevezett gyulafehérvári gyülekezeti központban.

Vasárnap délelőtt Alvincen (10 főt számlál a gyülekezetrész), majd azt követően Gyulafehérváron vettünk részt istentiszteleten. Előbbi helyen Móricz Árpád, utóbbin Szénási Szilárd hirdette az ígét a 37. zsoltárt választva lekióként: „Ne indulj haragra a gonoszok miatt, ne irigykedj a cselszövőkre” (1. vers). Textusként pedig a 4. verset: „Gyönyörködj az Úrban, és adjadja szíved kéréseit” Az Úrban való bizalom felszabadít a körülmények szorításából. Áldott, örömteli életet élhetünk Jézus Krisztusban elrejtve. Ismertette azon szándékát, hogy a következő Kárpát-medencei szintű testvéralközónak a felvidéki Mátyusföldön lévő martosi gyülekezet szeretne majd otthont adni.

Felhívjuk a kedves olvasók figyelmét, hogy december 4-ére a bácskossuthfalvi református óvoda részére támogatási estet tervezünk. Az alkalom lelkes szervezője idén is Prekrit Judit.

Németh Kornél

„A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővelkedjete a reménységben a Szentlélek ereje által.” (Róm 15,13)

Könyvajánló

Neil T. Anderson – A szabadító

„Gyötrő gondolatok, megmagyarázhatatlan érzések, és visszatérő bűnök legyőzése.

Fogoly vagy? Nem is tudod, hogyan kerültél ekkora zűrzavarba, olyan szokások rabja vagy, amelyekkel – úgy tűnik – képtelen vagy szakítani, vagy bűnbe estél.

Keresztyén vagy, – *De ilyesmi nem történhet meg egy keresztyénnel!* – neked legalábbis ezt mondták. Ez a remek könyv olyan kérdésről szól, amely a jelenkor keresztyénségében vagy túl van hangsúlyozva, vagy nem foglalkoznak vele. A démoni világ, a démoni befolyásoltság, a megkötözöttség, valamint a győztes hívő élet kapcsolatáról kevés az egyszerű és világos tanítás. Miért? Mert kényes téma, de megkerülhetetlen. Az okkult szokások, misztikus kultuszok, keleti vallások, ezotéria egyre inkább belefolynak a mindennapjainkba, munkahelyeinkre.”

(forrás: http://www.goodnews.hu/product_info.php/lelkigondozas-anderson-szabadito-p-762)

Úton a gyászban 2.

A segítség útjai, lehetőségei a gyászfolyamatban

A hagyományos közösségek nagy segítségére voltak a gyászolóknak, közösségi támaszt nyújtottak nekik, az első pillanattól mellettük álltak: a haldoklóval voltak a halál beálltakor, utána együtt öltöztették fel, közösen virrasztottak, sírtak mellette egészen a temetésig. Ez a jelenlét nem ért véget a temetéssel: a gyászév folyamán és a későbbiekben is a gyászt átélő ember mellett álltak a közösség tapasztalt tagjai.

Mindez megkönnyítette a veszteség feldolgozását, a lelki egyensúly újbóli megtalálását. Manapság már a halál tényének felfogása, értelmezése, átélése is rendkívüli nehézséget jelent. Nem is beszélve arról, hogy a hozzátartozók gyakran nincsenek jelen a halál pillanatában, nem látják az elhunytat, és a holttest ellátásában sem vesznek részt. A haldoklás és a halál egyre inkább beszorult a kórházak falai közé. Éppen ezért a gyász pszichológiai folyamatainak megismerése, a gyászolók támogatása egyre nagyobb jelentőséget kap.

A gyász folyamata különböző fázisokra, időszakokra osztható. Természetesen nem szigorúan elkülönülő periódusokról van szó, hanem folyamatról, amelyben lehetnek előrelépések és visszamaradások, elakadások. A hagyományos kultúrában az egyes szakaszokhoz konkrét rítusok is tartoztak, melyeknek nagy jelentőségük volt a folyamat későbbi része során.

A *halál anticipációjáról*, „várásáról” beszélhetünk, ha hosszan tartó vagy súlyos betegségben hal meg a hozzátartozó. Ilyenkor az érintettek

már a haláleset előtt foglalkoznak a közelítő elmúlás gondolatával, lehetőségével. A gondolatokban, fantáziákban megjelenik, hogy vajon milyen hatást vált majd ki a családtagokból, mi történik majd akkor, ha meghal az illető.

A halálhír vételével függ össze a *sokk fázisa*, mely néhány órától néhány napig is eltarthat. A hozzátartozó ilyenkor a legtöbbször elveszíti gondolatainak tisztaságát, mert érzelmek sokasága tör rá. A gyászoló leginkább a halál tényének tagadásába menekülne, hiszen ekkor még képtelen a valóság megértésére.

A *kontrollált szakaszban* a külsőségek, a temetés intézésével van elfoglalva a gyászoló. Ilyenkor álomszerűnek, ködösnek tűnhetnek a történések, mégis „tartania kell magát”, bár sokszor tehetlenséget érez, hiszen mindezt már az eltávozott nélkül kell elvégeznie. Ebben az időszakban megjelenhet például a harag, a düh, a vádaskodás, a félelem érzelme.

A későbbi folyamat szempontjából fontos a temetés szertartása és az azon való részvétel. A gyászolónak itt lehetősége van arra, hogy kife-

jezze érzelmeit. Ebben az eseményben az egész jelen lévő közösség osztozik, és jóllehet fájdalmas, még inkább tudatosítja a helyzet véglegességét, az elválás tényét.

A regresszió szakaszában sokszor az „ürességérzés” a meghatározó. Gyakran úgy érzi a gyászoló, hogy semmit nem ér az élete, ha elvesztette a szeretett személyt. Ebben az időszakban szimbolikusan maga a gyászoló is átéli a halált. Ambivalens érzések jelentkezhettek benne: megkönnyebbülés, szomorúság, harag és tehetetlenség. Gyakran merül fel az önvád és ugyanakkor rengeteg emlék a múltból. A gyászoló visszahúzódik addigi tevékenységeiből, kerüli a társaságot, a társadalmi életet.

A legtöbb vallás gyakorlatában általában egy évig „tart” a gyász, amely természetesen nem minden esetben zárható le ennyi idő alatt, és sokszor előfordulnak elhúzódó gyászfolyamatok is. A gyászévet gyakran egy újabb rituális aktus zárja le. [...] A feltörő emlékképek helyett lassanként másfajta emlékezés kerül előtérbe. Jobb már a szép emlékekre, a közösen töltött időszakra gondolni, ami már tudatosabb emlékezés az eltávozottra.

Fontos események az elhunyttal kapcsolatos évfordulók: az első névnap, karácsony nélküle, a halálzás első évfordulója. Ezek megélése mind felerősíti a gyász intenzitását. Összességében a folyamat alatt a gyászoló megszabadul az elhunyt minden más felett álló és minden más felett uralkodó emlékének túlsúlyától. Az adaptációs szakaszban csökken ez az egyoldalú irányultság. Az elhunyt egy lezárt életszakasz részévé lesz, és így lehetővé válik egy új életszakasz megkezdése.

A gyász e – személyenként természetesen nagyon egyedi módon alakuló – fázisainak, állomásainak ismerete egyértelművé teszi a segítő számára, hogy megfelelőképpen tudjon a gyászoló mellett állni. Mivel a gyász nem állapot, hanem folyamat, a segítő feladata éppen az, hogy e folyamat ne szakadjon meg, s ne váljék állapotá. Kétségtelen, hogy a gyászfolyamat során a segítő nem haladhat egy előre elgondolt „terv” vagy sablon szerint. A gyász állomásainak ismerete csupán támasz, hogy a segítő jobban megérthesse kliensét. Különösen fontos ez a feltörő érzelmek kapcsán, egyrészt, hogy kifejeződhes-

senek, másrészt pedig, hogy érthetővé váljanak a gyászoló számára. Természetesen kirívó, „hangos” érzelmek nélkül is gyászolhat valaki. Hátráltató, akadályozó tényező azonban az, ha a család vagy a segítő bagatellizálja a gyászoló veszteségét. Megértő támaszként kell jelen lennie az érzelmi sokk, az összezavarodottság idején, vagy a realitás és a tények elfogadásában, elismerésében. [...] A gyászfolyamat támogatásában a kliens megértése a legfontosabb, és ebben az empátia segít a leginkább, hiszen ezzel lehetséges mintegy belülről, a problémával küzdő ember szempontjából elképzelni a helyzetet. A segítő a kliens belső világára figyel, azt helyezi a középpontba. Ez a belső világ az, amely a gyászban különösen is megterhelt és segítségre szorul, hogy a gyászoló egyre inkább megnyíljon, annyira, hogy felfedezhesse az új lehetőségeket, új célokat. Fontos, hogy veszteségét elfogadva megújítsa viszonyát önmagához és a világhoz. S ez nagyon hosszú utat jelent. [...]

Köbli Tamás: Úton a gyászban. (részlet) In: Embertárs, 2013./4. 320–331.

Gyereksarok – megfejtések

1) Találós kérdések

1. bárka
2. szurok
3. oltár
4. szivárvány
5. Ábel
6. Noé
7. Éva
8. Matuzsálem

2) Trükkös angol

Én Is-te-nem, jó Is-te-nem.

Miért, miért, miért...

Mikor egy nap alatt fordulatot vesz életed,
Úgy érzed, teljesen más irányba kell vened léptedet.
Elrettensz a váratlan esemény miatt,
megállsz, megreked a levegő.
Sírsz tehetetlenül, riadtan nézel,
s nem oszlik el a sötét felhő.
Aztán kicsit feleszmélsz, már gondolkodsz,
Összekulcsolódik erőtlen kezed, némán fohászkodsz.
Miért, miért, miért, nincs mindig válasz!
A mélységekbe talán egyszer be is láthatsz.
Addig legyen elég az Ő kegyelme.
Elsimítja a félelem ráncait, körülölel szeretete.

Szabóné Takács Éva

Általános az a vélekedés, hogy a hit nem más, mint egy kapaszkodó, mankó a gyenge, labilis emberek számára. Olyanoknak való, akik a saját erejükből nem tudnak megbirkózni az élet nehézségeivel. Aki meg tudja oldani a problémáit, annak nincs szüksége Istenre. Különös erővel hatotta át a kommunista országok filozófiáját Marx mondása, mely szerint „a vallás a népek ópiuma”.

A mai ember számára, aki önmagában hisz és az önmegvalósításra törekszik, ez a gondolat jó alapot szolgáltat arra, hogy ne kelljen a „vallás” kérdésével foglalkoznia.

De nézzünk meg néhány kérdést, ami felmerül a fenti állítással kapcsolatban:

1. Tényleg boldogul az ember egyedül?

Nyilvánvaló, hogy az ember nem tökéletes, hanem sebezhető, és képtelen tökéletes világot formálni saját erejéből, saját eszével. Különösen kapcsolatainkra igaz, hogy elrontunk, tönkreteszünk szinte mindent. Bizonytalanság, félelem és szeretethiány jellemzi a legtöbb kapcsolatot. Nehéz élethelyzetekben, krízisekben nincs, aki segítséget nyújtson. Vagyis elmondhatjuk, hogy kétféle ember van: akinek szüksége van a segítségre, és ezt elismeri; és akinek szüksége van, de nem ismeri el. Ha figyelembe vesszük, hogy az embernek vannak lelki-szellemi szükségletei, amelyeket csak a hit és az Istennel való kapcsolat tölthet be, a hit egy hasznos erőforrás. Blaise Pascal úgy fogalmazta ezt meg, hogy az ember szívében egy „Isten alakú űr van”, amit csak Ő képes betölteni.

2. A hit csak egy erőforrás lenne, amit igénybe veszünk, ha kell?

A hit nem pusztán erőforrás, hanem kapcsolat a Teremtővel. A valódi közösség sokkal több annál, minthogy csak a másik fél ki-

„A keresztyénség a gyenge emberek mankója?”

használásáról szólna. A hívő ember nem egyszerűen csak támaszkodik Istenre, hanem a vele való kapcsolatban az élete értelmet, célt talál, teljessé válik. A keresztyén azért bízik Jézus Krisztusban, mert Ő bizonyítékát adta, hogy annyira szeret, hogy az életét adta értünk. Ez a szeretet az alapja a kapcsolatnak. Nem csupán az életünk mankója, hanem az Úr Jézus az a személy, akit követünk, akivel szemtől szembe találkozni fogunk, és akivel majd az öröklétet töltjük.

3. Mindegy, hogy mit hiszünk, a lényeg, hogy higgyünk valamiben?

A hit nem csak egyszerűen segítség, hanem az igazság elfogadása és követése. A keresztyén ember nem egyszerűen azért hisz a Bibliában és Istenben, mert az segít a bajban, hanem mert meg van győződve arról, hogy ez az igazság. Ha nem vesszük figyelembe az igazságot, az mindig bajt okoz. Jézus Krisztus azt mondja, hogy Ő a személyében képviseli az igazságot (Jn 14,6). (Ez pedig csak akkor lehetséges, ha Ő maga Isten.)

4. Csak gyenge emberek hisznek?

Bár hangzatos az állítás, hogy „a hit a gyengék támasza”, a tapasztalat vagy a megfigyelés is azt mutatja, hogy a hit nincs összefüggésben azzal, hogy valaki erős személyiség vagy sem.

Nem tudunk arról, hogy létezik-e ilyen felmérés, de egyszerű megfigyelés útján megállapítható, hogy a nem hívők és a hívők között az „erős” és a „gyenge”

karakterek arányában nincs jelentős eltérés. (Valójában az „erős” és „gyenge” megkülönböztetés sem igazán állja meg a helyét. Egy személyiség ennél sokkal összetettebb.)

5. Elég, ha csak mankónak használom a hitemet?

A vallás lehet az ember életében egy pótlék, egy olyan mankó, amihez csak akkor nyúlunk, amikor bajban vagyunk. A valódi keresztyénség azonban nem erről szól. Ha valaki ilyen módon hisz, el kell gondolkodnia, hogy van-e valódi hite, valódi kapcsolata Jézus Krisztussal.

Összefoglalva: a keresztyén hit kapcsolat, ami szereteten és bizalmon alapul, nem pedig segítségnyújtáson. Bár a segítség is része a kapcsolatnak, nem az adja a lényegét. Isten Atyaként családjába fogadja azt, aki hisz a Fiában. Sokkal, sokkal nagyobb dolog az az igazság, hogy Isten úgy szeretete az embereket, hogy egyszülött Fiát adta, hogy ha valaki hisz benne, ne vesszen el, hanem örök élete legyen (Jn 3,16), mint a nehéz élethelyzetben nyújtott segítség.

Lemperger Róbert
(forrás: *Vetés és Aratás*,
53. évf., 2. sz.)

„Ne félj, csak higgy!”

Ha az élet sarokba szorít,
ha mit körötted látsz, undorít,
ha megretten benned a lélek,
ne félj, csak higgy!

Mikor érzed: szállnak az évek,
kihunynak szívedben a fények,
és már arra fülelsz, aki hív:
ne félj, csak higgy!

Hidd el, hogy nincs még közel a vég,
s hogy a vég sem vége semminek!
Akkor kezdődik az igazi lét,
mikor utolsót dobban a szíved.

Schrenk Éva

Megemlékezés Tóth Sándor lelkipásztorról*„Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve!” (Jób 1:21b)*

Hűséges páromra emlékezem!

2013. december 22-én írt rövid önéletrajzában beszámol regénybe illő életéről, próbákról. Teremtő jó Atyánk gondoskodó szeretetéről, vezetéséről. Hálás vagyok Urunknak, hogy életünk alkonyát ilyen csodálatosan bearanyozta gazdag kegyelmével, a nehéz próbákkal együtt. Bár nagy betegsége volt, de velem soha nem érezte, szinte eltakarta előlem, hogy ne tudjak róla, s mikor már nem lehetett eltitkolni, könnyezve vett búcsút tőlem, amit egyszerűen nem tudtam elhinni, még a gondolatát is elkergettem magamtól, és azt mondtam, ez nem igaz, ez nem lehet igaz! És íme, igaz lett. El kellett fogadnom, bármennyire fájt, és fájni fog, míg élek. Mert egy nagyon értékes, hűséges, segítő, szerető társat veszítettem el benne. Áldott legyen az Úr, hogy ennyi időt is kaptunk Tőle! Élete gazdag, szép példájából tanulhatunk, követhetjük, aki mindig oly jókedvűen, vidáman, derűsen beszélt mindenkivel. Segítőképz volt mindenkire. Jó volt a közelében lenni. A templomban különböző alkalmakon szép, erős hangjával vezette az énekeket. Igei szolgálatában kiváló tehetség volt, minden szavát meg lehetett érteni még a hátsó padokban is. Áldott tehetség volt. Teremtő Atyánknak legyen hála, hogy köztünk lehetett. Szívünkbe zárjuk, hálásan emlékezünk rá. Hitvese, Marika, testvérei, népes családja és gyülekezete, minden közeli és távoli ismerőse, szolgatársai.

„Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban, azzal a vigasztalással, amellyel az Isten vigasztal minket.” (2Kor 1:3-4)

SOLI DEO GLORIA!

Tóth Sándorné Marika

Anyakönyvi hírek

2015. 08. 26–2015. 10. 21.

Megkereszteltük:

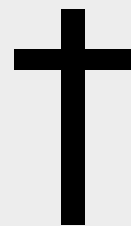
**Domokos Dórát, Eredics Mihályt, Fazekas Zsoltot, Halvachs Flórát,
Jagasics Dórát, Kóródi Ábel Jánost, Nagy Attila Kendét, Szilvási András Albertet.**

*Imádkozunk értük.**Isten áldását kértük:*

**Pap Péter és Mrázik Tünde, Pajtók Sándor és Vizsolyi Julianna,
Kohn Barnabás és Selmeckzi Petra, Kiss László Péter és Csordás Andrea,
Tóth Balázs és Vajda Zsófia házasságára.**

*Imádkozunk értük.**Eltemettük:*

**Fodor Sándor, 80 éves; Horváth Istvánné sz. Csáki Etelka, 75 éves;
Kovács Mihályné sz. Komáromy Márta, 86 éves;
Dr. Kulcsár Jánosné sz. Gergely Margit, 94 éves;
Magyar Józsefné sz. Németh Julianna, 84 éves;
özv. Molnár Ferencné sz. Sándor Julianna, 81 éves; Molnár Jenő, 86 éves;
Németh Sándor, 81 éves; Nyitrai Károlyné sz. Sándor Irma, 85 éves; Remsei István Ignác, 72 éves;
Rigó Lajosné sz. Pablényi Anna, 96 éves; Rimán Sándor, 83 éves; Toldi Márta, 62 éves;
Tóth Sándor, 86 éves testvérünket.**

Imádkozunk a gyászolókért.

Gyülekezeti részeink állandó alkalmai**Széchenyi utca**

Vasárnap: 08:30 Istentisztelet (A három nagyünnepen: 08:00)
10:00 Istentisztelet, gyermek-istentisztelet, ovis istentisztelet;
Ünnepnapokon és a hónap utolsó vasárnapján délelőtt
úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Minden hónap 1. és 3. vasárnapján:

16:00 Harmincasok-negyvenesek köre

Minden hónap 2. vasárnapján:

16:00 Családosok köre

Minden hónap 4. vasárnapján:

16:00 Szolgáltók felkészítése

Hétfő: 16:30 Szenvedélybetegségből szabadulást keresők és
azokat segítők összejövetele (Kékkereszt csoport)

Keddenként:

első kedd: 18:00 „Egymás terhét hordozzátok” imaóra mindenkinek

második: 18:00 Presbiteri bibliaóra

harmadik: 18:00 Keresztelői előkészítő, 19:00 Jegyesoktatás

Szerda: Baba-mama kör 9:30 órától, Énekkari próba 18:30-tól

Csütörtök: 17:00 Gyülekezeti bibliaóra

Csütörtök: 19:00 Gyülekezeti bibliaóra (előtte 18.15-től imaközösség)

Péntek: 17:00 Biztos Szikla Klub (kisifi)

Péntek: 17:00 KFC (Keresztény Fiaatok Clubja)

Péntek: 18:00 Tabuk nélkül

Péntek: 19:00 Fiatal nők köre

Szombat: 18:00 Fiatal felnőttek (Ex-Aktívifi)

Szombat: 18:30 Énekkari próba

Minden hó 3. keddjén: 18:00 Presbiter feleségek köre

Minden hó 1. szerdáján: 15:00 Nyugdíjas lelkész házaspárok,
illetve özvegyek bibliaórája a Gyülekezeti Központban

Minden hó 1. péntekjén: 14:00 Református Nyugdíjas Klub

Minden hó 2. vasárnapján: Teázás a 10 órás istentisztelet után
az udvaron vagy a Gyülekezeti Központban

Maroshegy

Vasárnap: 09:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet az Imaházban

Kéthetente szerdán: 17:00 Bibliaóra az Imaházban

Csütörtök: 17:00 Imanna imakör

Kéthetente szombaton: 18:00 Házi Bibliaóra

Budai út

Vasárnap: 10:00 Istentisztelet és gyermek-istentisztelet

(ovisoknak és kisiskolásoknak külön csoportokban)

Egyházi nagy ünnepeken és a hónap első vasárnapján
úrvacsorás istentiszteleteket tartunk.

Szerda: 16:00-18:00 Hivatali órák

18:00 Szabadság Krisztusban hitmélyítő csoport

Péntek: 10:00 Baba-mama klub

18:00 Játéksarok

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal hozzájárultak a Széchenyi úti templomunk külső és belső felújításához! A költségek kb. felét csak kölcsönből tudtuk rendezni, amit 2012. januárjától 5 éven át kell törlesztenie egyházközségünknek. Szeretettel kérjük, hogy hordozzák imádságaikban, és továbbra is támogassák adományaikkal ezt a nemes ügyet!

Lelkészi Hivatal

8000 Székesfehérvár, Széchenyi utca 16.

Hivatali órák:

Hétfőtől - Péntekig: 8,30 - 12,30;

Vasárnap: 8,30 -10,00 11,00 -12,00

Tel.: 22/312-785; Fax: 22/398-719;

e-mail: hivatal@albaref.hu

Internet: www.albaref.hu

Lelkipásztorok:

Somogyi László, Berze János

Ujvári Sándor Csaba beosztott lelkész

Fehérvári Dávid beosztott lelkész

Diakónus: Somogyiné Gyüre Mária

Adminisztrátor: Sárkány Anna

Bankszámlaszám:

UniCredit 10918001-00000021-42850004

KÖZCÉLÚ ALAPÍTVÁNYAINK**- Hit, Remény, Szeretet Alapítvány -**

Székesfehérvár, Széchenyi út 16.

Tel: 22/312-785

Bankszámlaszám:

Unicredit 10918001-00000053-90940017

Adószám: (Szja 1 %-hoz) 18501317-1-07

Céljai és egyéb tudnivalók: www.albaref.hu

Támogassuk az Alapítványt és az Egyházat az szja 1-1 %-ával!**Református Egyház technikai száma:**

(Szja 1%-hoz): 0066

INTÉZMÉNYEINK ELÉRHETŐSÉGEI**Olajfa Református Óvoda:**

8000 Székesfehérvár, Horvát l. u. 1.

Tel.: 22/316-378; e-mail: ovoda@albaref.hu

Vezető óvónő: Róth Róbertné

Talentum Református Általános Iskola:

8000 Székesfehérvár, Széchenyi út 20.

Tel.: 06-22/310-018, e-mail: iskolatitkar@albaref.hu

Igazgató: Szanyó Gáborné

Felhívjuk a Kedves Testvérek figyelmét, Egyházközségünk Széchenyi utcai templomának felújítási munkálataira szánt adományaikat, pénzübeli felajánlásait az alábbi bankszámlára szíveskedjenek eljuttatni:

Unicredit 10918001-00000021-42850004

Letölthető igehirdetések Mp3 formátumban!

e-mail: bekesseg@albaref.hu

www.albaref.hu

BÉKESSÉG
A SZÉKESFEHÉRVÁRI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Az újság megjelenik évente 6 alkalommal.
Felelős szerkesztő: Somogyi László
Szerkesztő: Ujváriné Császár Boglárka
Nyomdai munkák: Bezsit Bt., Felelős vezető: Farkas István